Pregaria.cat

Entrada

Quan no hi ha paraules

Per MartaF el dj., 07/11/2024 - 08:00

Quan no hi ha prou paraules per dir-ho tot perquè la realitat ens desborda com una marea interminable, el silenci ens converteix en estàtues immòbils davant de la veritat. Però la impotència no és indiferència sinó un crit de lluita que els nostres cors encongits no saben pronunciar. Per això, l'única arma contra la por és agafar-nos les mans com a poble i fer un pas endavant. Amb ells, per a ells, que ho han perdut tot, la casa, la feina, el paisatge, l'esperança, el futur i la vida. Aquesta pregària és per la DANA que ha assolat el País Valencià i altres territoris, perquè no ens abandoni la consciència que no podem girar l'esquena ni tampoc la mirada cap als nostres germans que ens necessiten. Negar el canvi climàtic i la responsabilitat política és immoral.

El temporal que ha segat vides i somnis continua perquè, encara que la pluja amaini, hi ha milers de persones que continuen desaparegudes i els pobles que sobreviuen ho fan enmig de la incertesa. No els podem deixar sols, aquest ha de ser el nostre clam. I què hi pots fer tu, què hi puc fer jo? Ajudem-los a reconstruir-ho tot amb el nostre donatiu, amb les nostres mans i la nostra força. Siguem solidaris i obrim-los el cor de bat a bat amb el poc que puguem, per caritat, per justícia, per amor a una humanitat ferida per una natura que es rebel·la contra nosaltres.

Aquests dies s'ha parlat molt del canvi climàtic perquè és la flama d'aquesta catàstrofe que ha esqueixat la nostra seguretat, però l'espurna fa temps que hi és i crema en silenci. La planificació urbanística ha modificat i alterat el territori d'una manera tan ferotge que avui dia gairebé tot s'ha transformat en espai urbanitzable. Hem sacrificat la natura per construir-hi massa i la pressió insostenible sobre el medi té efectes devastadors que ningú està disposat a admetre. Parlar d'ecologia sembla inadequat davant de tant de dolor, però cal que siguem conscients del nostre compromís ferm per intentar salvar tot el que ens queda. Per protegir-ho tot, cal començar per respectar la terra i només així podrem reconstruir l'esperança que nosaltres estem sabotejant.

Amb el cor al País Valencià i amb la resta de comarques afectades per la DANA, alça't contra el silenci i involucra't amb tots els nostres germans, però fes-ho més enllà de la pregària. No els deixis sols, no els deixem sols. Sols el poble salva el poble.